

Jegyzőkönyv

az egyesület székházában Budapesten 1930. évi február hó
22-én tartott rendkívüli közgyűléséről

Megjelentek: Gróf Hadik János elnök, Térfi Béla és báró Waldbott Kelemen alelnökök, Biró Zoltán ügyvezető és a következő tagok:

Ágfalvy Imre, Ajtay Jenő, dr. Ajtay Sándor, Ajtay Viktor, Alberti János, dr. Ámon Pál, gróf Andrássy Géza, gróf Andrássy Sándor, Asboth István, Babos Károly, Bach Árpád, Balás Emil, Bálint Sándor, Balogh Ernő, Balogh Boldizsár, Bautt Béla, Bárány Károly, Baráth Béla, Barrois Andor, Bartha Dezső, Bátky László, gróf Batthyány Zsigmond, Baumann Béla, Baumerth István, Bacher Adolf, Becker Róbert, Beliczay Géza, Beniczky Elemér, Bende Imre, Benkovics Károly, Benkő Béla, Beyer Jenő, Bezerédy István, Béky Albert, Béky Ferenc, Biber Gyula, Biczó Rezső, báró Biedermann László, dr. Bikich Árpád, Blaskó Pál, Bogár Pál, Bogyay Gyula, dr. vitéz Bokor Rezső, vitéz Borsay Ferenc, Botos Géza, Botos Mihály, Botos Sándor, Böröndy Lajos, Bund Károly, Braxatoris Zoltán, Choma Ödön, Cseleji József, Csernay Antal, Cserneczky Károly, Csiszár Imre, dr. Csiszarik János, Csizmadia László, Czillinger János, Dercsényi István, Dietl Ágost, Dittért Gyula, Dobos Jenő, Dokupil Adolf, Frigyes főh. képviselőtében, Dolensky Károly, vitéz Dunaszentgyörgyi Gyula, dr. Ebner Jenő, Egly József, Jánossi Engel József, Erdélyi Zoltán, Erdődy Miklós, Erdős János, Erdőssy Bódog, Eröss Gyula, gróf Eszterházi Pál (Rédei) Fabricius Endre, Farkas Jenő, dr. Fazekas Ferenc, Fekete Béla, Fekete Zoltán, Ferenczy Ferenc, gróf Festetics Kristóf, Fiedler Jenő, Fischer Mihály, Fodor Gyula, Fodor Nándor, Földes Tibor, Földváry László, Földváry Miksa, Franciscy Vilmos, Fridli Ernő, Fritsch Antal, Fritsch István, Fröhlich Brunó, Furherr János, vitéz Fűri Mihály, Fürst Károly, Füstös Zoltán, Galambos Gáspár, Galambos József, Garlathy Oszkár, id. Gaul Károly, Gellért Géza, Gohn Emil, Grchmann Károly, Gyarmathy Endre, Gyarmathy Mózes, Győry Jenő, gróf Hadik Barkóczy Endre, Haider Henrik, Hajdu János, Hajda Gyula, dr. Hammersberg Géza, Hannig István, Haracsi Lajos, Hárs Richárd, Heinz József, Heininger Antal, Héjj János István, Hepke Arthur, Herczeg Tibor, Hinfner György, Holdampf Gyula, Hollós Gyula, Holtz János, Horváth Árvéd, Horváth Jenő, Horváth László, Hrobáts József, gróf Huszár Imre, Huszár Károly, Huszár Tibor, dr. Igaz Béla, a pécsi kápt. képviselőtében, vitéz Ilosvay Lajos, Illyés Károly, Imrik Gusztáv, báró Inkey Pál, Irinyi Aurél, István Sándor, Ivády Béla, Jahn Rezső, Jandy Arthur, Jaeger Béla, Jellachich László, Jeszenszky Ferenc, Kacsó András, Kaisz György, Kakas Ödön, Kallivoda Andor, Kallivoda György, Kammerer Károly, Kardoss Kálmán, Karsay Károly, gróf Károlyi Gyula, Katona István, Katona László, gróf Kegievich Gyula, Kelemen Jenő, Kelemen Tivadar, Kelemen Krizosztom, Kerkápoly Géza, Király Lajos, Kiss István, Kiss Zoltán, Klee Arnold, Kletz Károly, Knoblauch Tivadar, frankói gróf Eszterházy Pál képviselőtében, Kociha János, Kolesányi László, Kolozsváry Andor, ifj. Kaman Béla, Komáromi László, Kosa Gyula, Kovács Gábor, Kovács Jenő, dr. Kovács Zsigmond, Kováts Árpád, Kováts Béla, Kováts István, Kovássy Kálmán, Kozlovsky István, Kozma István, Kőnczey Árpád, Körmendy Károly, Králl János, Krause Dezső, Kricsfalvy Viktor, vitéz Kristófy Gyula, Krizmanits Ferenc, Kuka József, Kuthy István, Kuzma Gyula, Laczkó Béla, Lázár Endre, Leicht Ottó, Lengyel Sándor, Lengyel Viktor, Lessenyi Ferenc, Lesznayák József, Létay Gyula, Letz Lajos, Lippóczy Béla, Loványi Heribert, vitéz Lukács Károly, dr. Luncz Géza, Maczkó István, Magasi László, ifju gróf Mailáth József, id. gróf Mailáth József, Magyar János, Magyar Pál, Maróthy Emil, Mar-

salkó Ferenc, Matusovits Péter, Mattyasovszky Emil, May Ervin, May Ottó, Mayer Aurél, gróf Merán Fülöp, gróf Merán Jánosné képviselője, Mestyaneck István, Molcsányi Gábor, Molitoris Ákos, Monspart István, Mozs Ferenc, Muttnyánszky Jenő, Müller József, Nádaskay Richárd, Nagy Dezső, Nagy László, Nagy Mihály, dr. Nagy László veszprémi kápt. képviselőtében, Neumann István, Olasz János, Onczay László, Orbán László, Ormos Zsigmond, Orosz Antal, vitéz Ortutay Pál, Osztroluczky Géza, Osztroluczky Miklós, ifj. Pájer István, id. Pájer István, Palla Zoltán, örgróf Pallavicini Alfonz Károly, Papolczy József, Papp Béla, gróf Pappenheim Sándor, Papp-Szász Tamás, Pauer Jenő, Pászthory Ödön, dr. Pekár Imre, Petényi Keresztély, Petricsek István, Péch Kálmán, Pfeiffer Gyula, Platthy Béla, Plotényi Jenő, Polakovics György, Pollner József, Polyik Árpád, Pöschl Ferenc, Pukács Endre, Puskás Károly, vitéz Rab János, Rabó Gyula, Raáb Gyula, Rác József, Radó Gábor, Ráduly János, báró Ragályi Balassa Ferenc, Rainiss Béla, Reisinger Rudolf, Réz Endre, nemes Richter György, Riedl Gyula, Riedl László, Rimler László, Rinselhann Lajos, Rónay Pál, Róth Gyula, Rott Ferenc, Röczey Géza, Rusznyák Viktor, Ruthényi Károly, Sándor Béla, Scherg Károly, Scherg Lőrinc, egyben Ferenc bajor kir. herceg és sárvári uradalma erdőhivatalának képviselőtében is, Schenkengel László, Schillinger Béla, Schivetz Ferenc, Schmid Ernő, Schmidt Károly, Schmotzer Gyula, Schneider Ernő, dr. Schultz Károly, Seregély Lajos, Seifert Béla, Speer Lipót, Sole Pál, Soós Károly, vitéz Sóváry Géza, dr. Stirling Emil, vitéz Stubnyay János, Surjánszky Kálmán, Szabó Benedek, Szabó Géza, vitéz Szabó István, Szabó Mihály, Szeceódy József, gróf Széchenyi Aladár, gróf Széchenyi Bertalan, gróf Széchenyi Géza, Szeceksay Dezső, Szegedy Oszkár, Székács Vince, Szepte Andor, Szeöts Béla, Szepesi Arthur, Szepesi Gusztáv, dr. Szentgyörgyi Elek, gróf Jankovich-Bésán Endre és herceg Metternich Sándor kb. képviselőtében, Szilágyi Ernő, dr. Sziogyártó József, Szőke Győző, Szpiska Mihály, Sztankovics Géza, özv. Sváb Sándorné képviselőtében, Kuzma Gyula, vitéz Takács Ferenc, Takács János, Takács Jenő, Takács Zsigmond, Tomka Pál, gróf Lamberg H.-né képviselőtében, Tomka Sándor, Tárcazy Pál, ifj. Telek József gróf, vitéz Telgarthy Jenő, Tersztyánszky László, Tober Sámuel, Thury Gyula, vitéz Tikos Béla, Tomasovszky Imre, Toperczer Árpád, Toth Bódog, Toth Jenő, Toth József, vitéz Toth László, Traum János, Uher József, Urbantsek Jenő, Varga János, Vallent Emil, Velics Gyula, Vendel Ferenc, Vendel János, Vermes János, Vermes Imre, Véssei Mihály, Véssey Ferenc, Vető Gyula, Vidos Miklós, Vigh József, Vizer Vilmos, Vlaszaty Ödön, Vuk Gyula, Wächter Gyula, Wehofer Mihály, Weinert Tivadar, Witt Lajos, Zavaczky Tivadar, dr. Zavitsa József, Zolomy Imre, Zoltán János, Zsák Lajos, Zsemlye Imre, Zsiray Gyula, gróf Zelensky Róbert képviselőtében, dr. Niamesny Mihály, gróf Zichy Aladár, Zsombory Ignác.

Elnök: Tisztelt közgyűlés! Üdvözlöm a szép számmal megjelent egyesületi tagokat s a mai napra kitűzött rendkívüli közgyűlést megnyitom. A jegyzőkönyv hitelesítésére gróf Széchenyi Bertalant és báró Inkey Pál urakat kérem fel.

Megállapítom, hogy a közgyűlés az alapszabályok értelmében megfelelő módon és kellő időben meg lett hirdetve.

Van szerencsém a tisztelt közgyűlés nagybecsű tudomására hozni, hogy a földművelésügyi Miniszter urat, Pfeiffer Gyula miniszteri tanácsos úr, a vallás- és közoktatásügyi Miniszter urat Bund Károly miniszteri tanácsos úr, az OMGE-t Beliczey Géza és Fabricius Endre urak, az Országos Mezőgazdasági Kamarát dr. Ebner Jenő úr, a

Bányászati és Kohászati Egyesületet Wieser Vilmos bányaugyi főtanácsos és Schivetz Ferenc titkár urak, a Soproni m. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskolát Fekete Zoltán prorektor úr, a budapesti Mérnöki Kamarát Balogh Ernő nyug. min. tanácsos úr, a magyar Mérnökök és Építészek Nemzeti Szövetségét Pap Béla ügyvezető alelnök úr, a tiszajobbparti vármegyék erdészeti egyesületét Onczay László ügyv. alelnök úr, a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületet Róth Gyula és Véssey Ferenc urak, a Déldunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületet Inkey Pál báró, Budapest székesfővárost Fekete Béla erdőfőtanácsos, az Esztergomi Székesfőkáptalant Báthy László prelátus kanonok úr, a zirci főapát urat Erdőssy Bódog úr, Zichy Gyula kalocsai érsek és bácsi püspök urat Ferenczy Ede erdőfőtanácsos úr, a székesfehérvári püspöki javadalmakat Bogáth Pál úr, Hadik-Barkóczy Endre gróf urat Bund Károly miniszteri tanácsos úr képviselik. Amidőn a megjelent képviselő urakat melegen üdvözlöm, egyúttal arra kérem őket, hogy egyesületünket mostani igen fontos munkájában támogatni szíveskedjenek.

Tisztelt közgyűlés! Ötven esztendő csendes munkája után ismét sorsdöntő órák elé került a magyar erdőgazdaság, régi erdőtörvényünk, amely egy félszázadon át a magyar erdőgazdaság fejlődésének alapja volt, bizonyos intézkedéseiben már elavult. Változott gazdasági helyzetünk, a gazdasági élet gyors irama és a Trianonnal ránk szakadt nyomorúság egyaránt szükségessé tették az alapvető intézkedéseiben ma is kifogástalan törvény továbbfejlesztését és a végrehajtásnak a mai viszonyokhoz símuló átalakítását. Egyesületünk már egy évtized óta sürgette úgyszólván évről-évre az új törvénytervezet elkészítését, még pedig nemcsak azért, hogy erdőgazdaságunk fejlődése meg ne akadjon, hanem azért is, hogy vége szakadjon a háborús kormányrendeletek és különösen azok végrehajtása által teremtett bizonytalanságnak, ami teljes joggal váltott ki nyugtalanságot és visszatetszést az erdőbirtokosok között.

A tervezet előkészítése érdekében egyesületünk már két közgyűlésen tette vita tárgyává az új törvény alapelveit, egyesületi közlönyünk majd minden számában foglalkozott a törvény kérdésével. Köszönetünknek kell kifejezést adnunk a földművelésügyi miniszter úrral szemben és pedig nemcsak azért, hogy az Egyesület által rég óhajtott törvénytervezetet elkészítette, hanem különösen azért is, mert módot adott arra, hogy egyesületünk, mint a magyar erdőgazdaság egyetlen országos jellegű képviselője, észrevételeit még az előtt eljuttathatta a földművelésügyi miniszter úrhoz, mielőtt ő azok tekintetében állást foglalt volna.

Ebben a kedvező helyzetben egyesületünk mindent megtett, hogy a törvény megfelelő előkészítését elősegítse. Szétküldöttük tagjainknak az eredeti tervezetet, felkérve mindenkit arra, hogy észrevételeit a törvényjavaslatra írásban tegye meg. Törvényelőkészítőbizottságunk 11 napon át tárgyalta a legapróbb részletekre kiterjedő vita

során a tervezetet és a javasolt módosításokat, azok indokolásával együtt és az eredeti törvénytervezetet módosító javaslatunkat újabb vaskos füzetben adjuk közre tagjaink részére.

Megjegyzem, hogy ezen a tanácskozáson nemcsak a törvényelő-készítőbizottság vett részt, hanem az erdőbirtokosoknak egy nagy része is, 11 napon keresztül résztvett a tervezet bírálatában, ami munkánkat megkönnyítette azzal, hogy az erdőbirtokosok kérelmeit módosításainknál figyelembe vehettük.

Részletesen tárgyalta a tervezetet igazgatóválasztmányunk is és itt ma módot nyújtunk arra, hogy a tervezethez mindenki hozzászól-hasson.

Köszönettel és elismeréssel kell megemlékeznünk törvény-előkészítőbizottságunk odaadó, megfeszített munkájáról és külön is ki kell emelnem báró Waldbott Kelemen alelnökünknek (Éljenzés!), valamint Arató Gyula, Bund Károly, dr. Hammersberg Géza, Karsay Károly, Mayer Aurél, Péch Kálmán, Ráduly János, Onczay László és ifj. gróf Teleky József bizottsági tagok munkásságát (Éljenzés!), akik közül az első, mint a bizottság elnöke, a többiek pedig, mint a javaslat egyes részeinek előadói tették lehetővé a felmerült kérdések megnyugtató megoldását. Különös elismerés és köszönet illeti meg Biró Zoltán öméltóságát (Élénk éljenzés!), egyesületünk ügyvezetőjét, aki odaadó nagy munkájával egyesületünk életében hervadhatatlan érdemeket szerzett. Elismeréssel és köszönettel kell adóznom a föld-mívelésügyi minisztérium erdészeti főosztályának, amelynek képviselői a bizottság és a választmány egész munkásságában résztvettek és értékes felvilágosításokkal a munkát rendkívül megkönnyítették. ((Ugy van! Ugy van!))

Méltóztassék megengedni, hogy ezekután néhány szóval kitérjek magára a tervezetre. Megnyugvással és elismeréssel kell megállapítanunk, hogy szakszempontról az új tervezet a haladás jegyében készült, mert jórészt pótolja és kiküszöböli azokat a hiányokat, amelyek régi erdőtörvényünkben és különösen annak végrehajtásában mutatkoztak.

Nem mondhatjuk azonban, sajnos, ezt gazdasági szempontból és a birtokos érdekeinek védelme szempontjából. (Ugy van! Ugy van!) Az egész tervezet gazdasági koncepciójára annyira rányomta bélyegét az állami takarékoságnak, ma általánosan felkapott jelszava, hogy a tervezet egyes rendelkezései, ha azok változatlanul mennének keresztül, egyenesen katasztrófa elé állíthatnák a birtokosok egy részét. (Ugy van! Ugy van!) Elég lesz itt a kopár fásításra, egyéb közérdekű erdőtelepítésre, az erdők megosztására, a gazdasági személyzetre vonatkozólag tervezett intézkedésekre rámutatnunk, amelyek igen sok esetben rónának elviselhetetlen terhet a birtokosokra.

Nem lehet egy gazdasági ágazat ügyeit úgy intézni, hogy a köz-érdekből szükséges, sokszor igen költséges teendők minden terhét egy egyénre, a birtokosra hárítjuk. Ha ki van merülve az állam teherviselő képessége, még inkább elmondhatjuk ezt az állampolgárokról és így a

birtokosokról (Ugy van! Ugy van!), mert hiszen az állam teherviselő képessége elválaszthatatlan függvénye a polgárok teherbírásának. A birtokosok ilyirányú túlterhelésétől tehát tartózkodnunk kell, még pedig annál inkább, mert ez a megterhelés egyoldalú s így igazságtalan is. Az olyan befektetések költségeit, amelyek a köz érdekében szükségesek, nem lehet egy egyénre hárítani csupán azért, mert erdőbirtoka van. (Ugy van!) A birtokost nem szabad az ő érdekelttségi arányán túlmenő terhekkal sújtani.

Az erdőbirtokosnak épúgy joga van élni és boldogulni, mint akár a mezőgazdasági birtokosnak, akár valamely iparvállalat tulajdonosának stb. A magyar társadalomnak és a gazdasági életnek minden rétegét igazságosan és egyformán kell megterhelni s nem engedhető meg az, hogy kiragadtassék egy érdekelttség, amelyet azután túlnagy terhekkel rónak meg, azért, hogy az állam bizonyos megtakarításokat érjen el. Most látjuk csak milyen nehéz helyzetbe jutottunk az Alföld fásítása tekintetében is, ahol a törvényhozás hozott egy nagyon jó törvényt, de ennek végrehajtását most takarékosági szempontokból beszüntetik. Ha az állam ilyen nehéz helyzetben van — én ugyanazt állítom, hogy hasznos beruházásokra kell pénzt előteremteni (Ugy van!) Ugy van!), — akkor hogyan várhatja azt, hogy nagyszabású erdőgazdasági reformot lehessen csinálni, úgy hogy ennek összes terhei az erdőbirtokosokat terheljék. Ez igazságtalan dolog volna, s ezért nekünk nagyon kell ügyelnünk arra, hogy a reform kapcsán ilyen túlzott terheket ne rójanak az erdőbirtokosokra.

Kevés olyan munkaterület van, ahol annyi és olyan fontos közérdekű kérdés várna sürgős megoldásra, mint épen az erdőgazdaságnál. Maga a tervezet igazolja, hogy a kormányzat ismeri ezeknek a hiányoknak számottevő részét, ennek pedig természetes következménye csak az lehet, hogy szakítva az eddigi politikával, igenis gondoskodik azoknak az összegeknek az előteremtéséről, amelyek ezeknek az égető hiányosságoknak az orvoslására szükségesek.

Közvetőleg említem meg, hogy a közgyűlés további folyamán majd indítványozni fogom, hogy felterjesztéssel forduljunk a földművelésügyi miniszter úrhoz, amelyben kérjük az egész kormányt és elsősorban a pénzügyminiszter urat, hogy az alföld fásításának dolgát ne ejtsék el, (élénk éljenzés!) mert ez olyan fontos dolog, amely megér minden áldozatot. (Ugy van! Ugy van!)

Mert öngyilkosság az olyan gazdálkodás, amelyik sajnálja a fák javításához és jókarbantartásához szükséges költséget s ehelyett hagyja, hogy a szekér rohanjon tovább a lejtőn a biztos pusztulás felé. Mivel azonban az e téren teendő intézkedések számottevő része a törvényben nem foglalhat helyet, szükségesnek tartottuk külön felterjesztésben felhívni erre a kormány figyelmét, amely felterjesztést a tisztelt közgyűlésnek is be fogunk mutatni.

A másik fontos része a javaslatnak, a birtokos jogainak védelme. Egyesületünk mindig hangoztatta, hogy az erdőgazdaságnál fokozot-

tabb mértékben van szükség az állami irányításra és támogatásra, sőt a mulasztások pótlásánál az állami beavatkozásra is, mint más ágazatoknál. Ezt az álláspontját egyesületünk ma is teljes mértékben fenntartja. A leghatározottabban állást kellett azonban foglalnunk a beavatkozásnak olyan mértéke ellen, amilyen az eredeti tervezetben foglaltatott. Hiszen emellett a tulajdonjog teljesen fiktívvé vált volna és a birtokos részére nem maradt volna egyéb, igen korlátolt használati jognál. (Ugy van!)

Itt meg kell jegyezmem, hogy egészen más elbírálás alá tartozik ez a kérdés ma, mert hiszen eddig ezek a különféle megszorítások csak a kötött birtokokra vonatkoztak, ami ellen senki sem panaszkodott és amibe a hitbizományi birtokosok is teljesen belenyugodtak. Ma a tervezet a szabad erdőbirtokosok tekintetében állít fel szabályokat, ahol a birtokososztály joggal megkívánhatja, hogyha már meghozza azt az áldozatot, hogy önálló erdőbirtokát alárendeli ilyen állami ellenőrzésnek, állami beavatkozásnak és korlátozásnak, akkor ez a korlátozás ne legyen olyan, amely őt erdőbirtokától tulajdonképen elválasztja és amely tőle erdőbirtokát elveszi, mert hiszen a terhek viselésén kívül más kapcsolatuk alig lesz az erdőgazdaságokkal, ha ez a túlzott beavatkozás életbe lép. Ez lehetetlenné teszi a megfelelő értékesítést is, épen olyan időkbén, amikor sok birtokos abban a helyzetben van, hogy birtokának egy részét értékesítenie kell, vagy az erdő fáit nagyobb mértékben kell kihasználni, hogy vagyoni viszonyait rendezhesse. Itt tehát apelláltunk a földművelésügyi miniszter úr képviselőihez is, hogy legyenek erre figyelemmel és remélem, megtalálhatjuk annak módját, hogy úgy az általános közgazdasági és erdészeti érdekek, mint pedig a birtokosok érdekei is megóvhatók legyenek és sikerülni fog olyan megegyezésre jutni, amely általános megnyugvást kelthet még akkor is, ha vannak egyesek, akik egy-két részlettel nem értenek teljesen egyet. Remélem, hogy ezekben a kérdésekben a minisztérium képviselőivel megegyezésre fogunk tudni jutni, amely megegyezés biztosítani fogja, hogy a birtokosok nem lesznek kitéve olyan veszedelmeknek, amilyenek érték volna őket, az eredeti javaslat részéről. Viszont azok a főbb szempontok is, amelyeket a hatóságok szem előtt tartanak, ha bizonyos fokig módosítva is, de teljes biztosítékot nyerne.

Bár az eredeti tervezet sem gazdasági szempontból, sem pedig a birtokosok érdekeinek és a birtokososztály jogainak védelme szempontjából nem volt megnyugtató, a hosszantartó tárgyalások során sikerült olyan megállapodást létesítenünk, amely ezeknek az érdekeknek is megfelel és mivel ezt az erdészeti főosztály képviselői is magukévá tették és elfogadásra a miniszter úrnak ajánlani fogják, remélhetjük, hogy az így kialakult tervezet törvényerőre emelkedve, az erdőgazdaság érdekeit és a birtokosok jogait is megfelelően biztosítani fogja.

Kettős célja van a mai közgyűlésünknek. Egyik célja az, hogy az

előttünk fekvő törvénytervezet megvitatásával utat mutassunk a kormányzatnak arra, hogyan lehet ezeket az igen fontos és kényes kérdéseket megnyugtató módon megoldani, másik célunk pedig kifejezésre juttatni azt, hogy az egész erdőbirtokososztály egyértelműen foglalt állást az eredeti tervezetben megnyilvánult állami mindenhatóság ellen. A gazdasági életet teljesen gúzsbakötni nem szabad, mert akkor visszafejlődés áll be (Ugy van!), a szabadságot meg kell adni addig a határig, amíg a nagy általános érdekek megóvhatók.

Legyen állásfoglalásunk komoly, higgadt, de egyúttal elhatározott és erélyes is, hogy méltóképen kifejezésre juttassa azt a törhetetlen elszántságot, amellyel jogainkat megvédeni kívánjuk (Ugy van! Ugy van!) és ha az így lesz, tisztelt közgyűlés, úgy meggyőződésem az, hogy a kormányzat nem fog elzárkózni valóban nagy önmérsékletről tanúskodó, minden tekintetben jogos és méltányos kívánságaink teljesítése elől és módot nyújt ezáltal arra, hogy a megalkotandó új erdő-törvény általános megnyugvást teremtsen, egy jobb, szebb és boldogabb korszaknak: a ma megnyomorított magyar erdőgazdaság felvirágzásának szolgáljon alapjául. (Élénk éljenzés és taps.)

Elnök felhívására ezután az egyesület ügyvezetője ismertette azokat a módosításokat, amelyeket az igazgatóválasztmány a törvényelőkészítőbizottság javaslatával szemben elfogadásra ajánlott.

A 17. §-nál **Beniczky Elemér** indítványára a szöveget akként módosította a közgyűlés, hogy mész- és palabányászás céljaira az eredetileg javasolt 1 k. holddal szemben 3 kat. holdat vehessen a birtokos külön hatósági engedély nélkül igénybe.

Wiezer Vilmos bányaugyi főtanácsos annak az aggodalomnak adott kifejezést, hogy a 17. § rendelkezései nem állanak összhangban a bányatörvény idevonatkozó rendelkezéseivel.

Magának a bányaművelésnek az engedélyezését az említett törvény teljesen a bányahatóságok hatáskörébe utalja, ezért félt, hogy a bányahatóságok és az erdészeti hatóságok között összeütközések keletkezhetnek, ha a kérdés megfelelően szabályozva nem lesz.

Papp Béla min. tanácsos megjegyzi, hogy a törvénytervezet ügyében a földművelésügyi miniszter úr állást nem foglalt s így a tervezetet a társmiszteriumokkal még nem lehet letárgyalni.

Az erdészeti adminisztráció kívánsága egyébként is csak az, hogy a bányarendelkezéseknél az ő képviselőinek kívánságát is hallgassák meg és vegyék figyelembe. Kéri ezért, hogy ezt a kérdést az egyesület bízva az ezután megtartandó tárcaközi tárgyalásokra. A közgyűlés ilyen értelemben határoz.

Vitéz Ujvári Géza rámutat arra, hogy a tervezet a véderdőkben a tuskók szedését tiltja, amivel szemben a vízjogi törvény az esetleg a vízbe bezuhanó tuskók kiszedését kifejezetten elrendeli.

Ügyvezető rámutat arra, hogy az ártéri és hullámtéri erdők fenntartása és esetleg véderdővé való kijelölése kérdésében a vízügyi hatóságok szava lesz irányadó a tervezet szerint is, mert hiszen ezeken a területeken mindent a vízügyi szolgálat érdekeinek kell alárendelni.

Elnök javaslatára a közgyűlés ennek a kérdésnek a végleges elintézését is az illetékes osztályok szakközegei között folytatandó tárgyalásokra kívánja hagyni.

A 18-ik, 30-ik és 37-ik §-oknál eszközölt módosításokat az ügyvezető előterjesztése alapján a közgyűlés a választmányi javaslatának megfelelően változatlanul fogadta el.

Ép így hozzájárult ahhoz is, hogy a 46-ik § 3-ik bekezdésének c) pontja, valamint az 51. és 52. §-ok összevont szövege az átmeneti intézkedések közé vitessenek át.

A 46-ik § folytatólagos tárgyalásánál **gróf Keglevich Gyula** választmányi tag annak az aggályának adott kifejezést, hogy a 3000 kat. holdnál nagyobb erdőbirtokok között is lehetnek olyanok, amelyeknél az erdőtisztartás a birtokosra elviselhetetlen terhet róna.

Mint a Mátravidék egyik képviselője, rámutat arra, hogy az ottani vidék silány erdőállományai a vasúttól való nagy távolság mellett alig nyújtanak valami jövedelmet, ezért célszerűnek tartaná, ha a vasúttól 10 kilométernél nagyobb távolságra fekvő erdőkre vonatkozólag a közgyűlés ennek a területhatárnak a felemelését hozná javaslatba.

Ügyvezető megjegyzi, hogy a 48-ik § 2-ik bekezdése módot ad a közgazgatási bizottság erdészeti albizottságának arra, hogy a gyengén jövedelmező erdőknél csekélyebb minőségű alkalmazott tartását engedhesse meg.

Mivel az indítványozó — bár sérelmesnek tartja azt, hogy megint csak engedélyre van szükség — a felvilágosítást megnyugvással vette tudomásul; a közgyűlés a választmányi javaslatát változatlanul fogadta el.

Ugyancsak változatlanul fogadta el a közgyűlés az első cím többi szakaszaira vonatkozólag a törvényelőkészítőbizottság által javasolt szövegét.

Az ügyvezető ezután az igazgatóválasztmány által a 2-ik címre vonatkozólag javasolt módosításokat terjesztette elő, amelyeket a közgyűlés vita nélkül változatlanul fogadott el.

A 3. és 4. címre vonatkozólag a közgyűlés változatlanul elfogadta a törvényelőkészítőbizottságnak ezekre a címekre vonatkozó módosításait.

Az 5-ik címmel **Beniczky Elemér** indokolatlannak találta azt, hogy a birtokosságok ügyeinek intézésére esetleg kiküldendő miniszteri biztos költségeit a birtokosságok viseljék. Ezeknek jövedelmei amúgyis rendszerint igen csekélyek s célszerűnek tartaná ezért, ha a kiküldendő miniszteri biztosok költségei az állampénztárt terhelnék, amikor is ilyet csak a legégetőbben szükséges esetekben küldenének ki.

Fröhlich Brunó választmányi tag megjegyzi, hogy a miniszteri biztos kiküldésének csak akkor van helye, ha a birtokosság kifejezetten szembe helyezkedik a hatóságok rendelkezésével. A birtokosságnak magának módjában áll tehát a miniszteri biztos kiküldését megakadályozni.

Ez a rendelkezés különben is teljesen azonos az 1913. évi X. t.-c. idevágó rendelkezéseivel. A miniszteri biztos javadalmasítását amúgyis a minisztérium állapítja meg s így nem kell attól tartani, hogy a javadalmasítás túlmagas lesz.

A közgyűlés ezután az 5-ik címnek a törvényelőkészítőbizottság által javasolt szövegét változatlanul elfogadta.

Ügyvezető előterjesztése alapján ugyancsak változatlanul fogadta el a közgyűlés a törvényelőkészítőbizottságnak a 6-ik címre vonatkozó módosításait.

A közgyűlés ezután a 7-ik cím tárgyalására tért át.

Ügyvezető ismertette az igazgatóválasztmány javaslatát, amely előterjed a törvényelőkészítőbizottság által javasolt módosításoktól, a tervezet eredeti szövegének elfogadását, vagyis azt javasolja, hogy az erdőfelügyelők — úgy mint az a jelenlegi adminisztráció keretében fennáll — az erdőigazgatóság alárendelt közegei legyenek.

Ebből a szempontból a választmány csupán azt a kikötést kívánja a tervezetbe felvenni, hogy a minisztérium hatósági jogkört az adminisztratív hivatalokra át nem ruházhat.

Utal arra, hogy a független szaktanács szervezése dolgában a választmány szintén eltérő javaslatot tesz a közgyűlésnek, mivel azonban ez a kérdés az adminisztráció elvi kérdésétől függetlenül döntendő el, javasolja, hogy a két kérdést a közgyűlés külön tárgyalja.

A közgyűlés a két kérdés elkülönítéséhez hozzájárul.

Jánosii Engel József felszólalásában az egész törvénytervezet irányzatát, az üzemtervi kényszer kimondását kifogásolja s utalva arra, hogy a birtokosok december 12-én megtartott értekezletén felmerült az a kifogás, hogy a törvény nem időszerű, kéri, hogy a közgyűlés a tervezet elhatalosítása mellett foglaljon állást.

Elnök kijelenti, hogy a felhozott kérdéseket a közgyűlés már letárgyalta, azokban határozatot hozott s így azok újabb tárgyalását nem engedheti meg.

Ráduly János választmányi tag utal arra, hogy a törvényelőkészítő bizottság által elfogadott szöveget Arató Gyula, Péch Kálmán és ő készítették el, mint megbízott előadók.

A javaslatot, amit a törvényelőkészítőbizottságban tett, ma is teljes mértékben állja. Az ügymenet könnyítése, az adminisztráció gyorsabb tétele szempontjából célravezetőbbnek tartja, ha az erdőfelügyelő, aki az elsőfokú hatóság előadója, az erdőigazgatóságoktól független s nem kell az egyes kérdések elbírálása vagy véleményének nyilvánítása előtt az igazgatósághoz fordulnia utasításért.

Ez a helyzet könnyen lealázó is lehet, mert hiszen a bizottságokban felmerülő kérdésekben utasítás híján esetleg nyilatkozni sem tud.

Nincs aggodalma abban a tekintetben sem, hogy 15—20 évi szolgálatra visszatekintő tisztviselők ezzel a hatáskörrel az ügyek ellátásának sérelme nélkül felruházhatók ne lennének.

35 évet meghaladó tényleges szolgálata alatt azt tapasztalta, hogy a legnagyobb nehézséget az adminisztrációnál épen a hatáskör hiánya okozta, s ezért megismétli a törvényelőkészítőbizottságban tett és ott el is fogadott azt a javaslatát, hogy az állami kezelésben álló erdőkre vonatkozólag az állami erdőhivatalok, a magánerdőkre vonatkozólag pedig a királyi erdőfelügyelők nyerjenek olyértelmű felhatalmazást, amely szerint sürgős szükségletek fedezésére az üzemtervben előírt egyévi használat mértékének egytized részét meg nem haladó kisebb használatokat a következő évi használat terhére külön hatósági intézkedés nélkül is engedélyezhessenek.

Meggyőződése az, hogy a hatáskör ilyen kibővítése nemcsak ezeknek a szerveknek a tekintélyét növelné, de sok hosszadalmas utánjárástól mentesítené a birtokosokat s az adminisztrációnak is a gyorsítását fogja eredményezni.

Czillinger János: Bár nem szándékozott felszólalni, előkészület nélkül is hozzászólt a kérdéshez, mert hiszen ő volt a jól bevált régi rendszer visszaállítását célzó mozgalom megindítója.

Utal egyrészt a közönség, de másrészt a minisztériumok részéről is megnyilvánult arra a törekvésre, hogy a bürokráciát csökkenti akarják, aminek a mai rendszer az ellenkezőjét jelenti. A választmány állásfoglalása ellentétje a törvényelőkészítőbizottság hosszas megfontolás után leszűrt álláspontjának, amely biztos tudomása szerint a hivatalos közegek jórészt érzelmivel is egyezik. Az új rendszer inkompatibilis, mert ugyanaz a tisztviselő, az erdőigazgató hivatott nemcsak mint az állami kezelés irányítója, a birtokos érdekeit képviselni, de mint a közérdek képviselője, a felügyeletet is gyakorolni.

A rég jól bevált rendszer a birtokosoknak is megfelelőbb volt s az erdőmérnöki kar tekintélyét is jobban biztosította.

Kéri a törvényelőkészítőbizottság álláspontjának elfogadását és benyújtja a titkos szavazás elrendelését kérő ívet.

Báró Waldbott Kelemen, mint a törvényelőkészítőbizottság elnöke tudja azt, hogy a bizottság határozatát alapos tárgyalás és érett megfontolás után hozta meg. A választmány ülésén sajnálatára nem lehetett jelen, mivel hivatalos kiküldetésben Párisban volt s így nem ismeri az igazgatóválasztmány határozatának indokait. A maga részéről már csak azért is szükségesnek tartja a törvényhatóságoknál alkalmazandó erdőfelügyelő önállóságát, hogy a visszaállítani kért erdészeti albizottságokban megfelelő tekintéllyel és eréllyel tudja az erdőgazdasági érdekeket képviselni, ezért a törvényelőkészítőbizottság álláspontja mellett foglal állást.

Lessenyi Ferenc: Véleménye szerint az állami erdőfelügyeletnek a kezeléssel való egyesítése a szükségszerű fejlődés következménye.

Utal e tekintetben a néhai Horváth Sándor erdőtörvénytervezetének indokolásában felhozott érvekre. Tudja, hogy az új szervezet működésével szemben jogos panaszok is merültek fel, ezek azonban a működés szabályozatlanságában lelik magyarázatukat, mert a törvény életbeléptetése szerencsétlenül volt megválasztva.

Jól átgondolt végrehajtási utasításról nem lehetett gondoskodni, mert hiszen még azt sem lehetett tudni, hogy a közigazgatás rendezése során megmarad-e az addigi elsőfokú erdőrendészeti hatóság a vármegye szervezetében. Véleménye szerint az új szolgálati szervezet működését megfelelően szabályozni lehet s az az egészséges decentralizáció alapját veheti meg. A választmány javaslatának elfogadását kéri.

Papp Béla: Lessenyi szavai után kevés mondanivalója van, csupán az 1923. évi XVIII. t.-c. és az 1924. évi 11.800. sz. rendelet megfelelő rendelkezéseit kívánja felolvasni, amely helyzeten az eredeti törvénytervezet semmit sem változtatott. Célszerűnek tartja, ha az intézkedési jog egy része a minisztériumból az erdőigazgatók munkakörébe kerül, akik a helyi viszonyokat jobban ismerik. Kéri az igazgatóválasztmány javaslatának elfogadását s 20 tag aláírásával névszerinti szavazást kérő indítványt nyújt be.

Róth Gyula: Véleménye szerint a különbség csak abban van, hogy az erdőfelügyelők közvetlen a minisztériumból, vagy pedig az erdőigazgatóságokon keresztül kapják-e a rendelkezéseket, mert a végső irányítás mindkét esetben a minisztérium kezében marad. Véleménye szerint célszerűbb, ha 5—6 erdőfelügyelői kerület egy-egy igazgató rendelkezése alá kerül, mert egységesebb lesz a munka és kevesebb ügy kerül a minisztériumhoz.

Így nem kerülnek tapasztalatlan fiatal emberek az irányítás élére s helyesebbnek tartja, ha az erdőigazgatók általánosságban kapott irányítás mellett közvetlenül érintkeznek a birtokosokkal.

Vitéz Hlovay Lajos visszautasítani kívánja a Czillinger részéről elhangzott vádat, hogy a mostani adminisztráció meggyűlölteti az erdőbirtokosokkal az erdőt.

Ellentétek úgy a régi, mint az új rendszer mellett voltak. Az államerdészeti tisztikart azonban önfeláldozó szolgálatában csak az erdő szerezete vezette s odaadással áll az erdőbirtokos mellett.

Utal a Horváth-féle tervezet indokolására s kéri a birtokosokat, ne idegenkedjenek az erdőmérnöki kartól, mert csak így lehet a szükséges harmóniát megteremteni. A választmány javaslata mellett foglal állást.

Kovács Gábor: Utalni kíván arra, hogy amikor az 1923. évi XVIII. t.-c. megszületett, az egyesület igazgatóválasztmánya olyan ülésében, amelyen a 60 tagból 47 volt jelen, egyhangúan a régi erdőfelügyelői intézmény visszaállítása mellett foglalt állást, amely álláspontot az akkori közgyűlés egyhangúlag magáévá tett.

Ma is azt látja, amit akkor látott, amikor a törvény megszületett, hogy az adminisztráció átformálásában sokkal több szerep jutott a szubjektív, mint az objektív elgondolásnak.

A törvényelőkészítőbizottság javaslatát ajánlja elfogadásra.

Dr. Schulcz Károly: Nem látja tisztázottnak a kérdést, hogy az erdőfelügyelő, akinek hivatása az állami számszék hivatásához hasonlít, az igazgatóság keretében függetlenül működik-e, vagy csak utasításra járhat el. Helyesnek tartja, hogy az erdőfelügyelőség az igazgatósággal együtt legyen, de független hatáskörrel, minden irányítás nélkül.

Beniczky Elemér arra nézve kér felvilágosítást, hogy ha újból visszaállítani kívánjuk az erdészeti albizottságot, még pedig úgy, hogy ebben erdőbirtokosok és szakértők foglaljanak helyet, nem lesz-e szükség a köz-igazgatási törvény megváltoztatására, mert előfordulhat, hogy a közigazgatási bizottságnak egyetlen erdőbirtokos tagja sem lesz.

Elnök: Utal a közigazgatási törvény rendelkezésére, amely szerint a minisztériumnak jogában áll új bizottságokat is alakítani.

Tudomása van róla, hogy az erdészeti albizottság visszaállítása iránt a tárgyalások már folynak a minisztériumok között.

Az egyesület minden befolyást latba fog vetni, hogy ez a kérdés a mi kívánságunknak megfelelően oldassék meg s erősen hiszi, hogy a kormányzat kívánságunk jogosságát belátva, a bizottságot az egyesület kívánásainak megfelelően fogja megszervezni.

Matusovits Péter: Kijelenti, hogy az erdőfelügyelők, akiket különben is a kormány bíz meg ezzel a tiszttel, függetlenül végzik hivatásukat s ezért a választmány javaslatának elfogadását ajánlja akként, hogy az erdőfelügyelők továbbra is az erdőigazgatóságok mellett működjenek.

Elnök: Több hozzászólás nem lévén, a határozathozatal van hátra.

Mivel megfelelő számú tag a titkos szavazást kérte, ezt rendeli el s a szavazatszedőbizottság elnökéül Térfi Bélát, tagjaiul pedig Földváry Miksát és Péch Kálmánt kéri fel.

A szavazás tartamára a közgyűlést felfüggeszti.

A szavazás befejezése után:

Elnök: A közgyűlést újból megnyitom s felkérem Térfi öccsellenciáját a szavazás eredményének előterjesztésére.

Térfi Béla: Tisztelt Közgyűlés! Beadatott összesen 338 szavazat, ebből 4 szavazólap üres. 216 szavazat az igazgatóválasztmány és 118 szavazat a törvényelőkészítőbizottság javaslatára adatott le.

Elnök: A szavazás eredménye szerint a közgyűlés 98 szótöbbséggel az igazgatóválasztmány javaslatát fogadta el. Ezt határozattá emelem.

Következik a további szakaszok tárgyalása.

Ügyvezető: Ismerteti az igazgatóválasztmánynak az Országos Erdőgazdasági Tanács megszervezésére vonatkozó javaslatát.

Elnök: Mielőtt a vita e kérdés körül megindulna, egyrésztől véleményét öhajtja nyilvánítani, másrésztől beszámolni kíván azokról a tárgyalásokról, amelyeket a közigazgatási bíróság elnökével folytatott.

Az első felvetett gondolat egy független bíróság megszervezését kívánta olyformán, hogy a földmívelésügyi miniszter határozatai ellen minden esetben ide lehessen felelkezni.

Ez a megoldás alkotmányunk mai szervezetébe nem illeszthető be, mivel csupán a közigazgatási bíróság az, amelyhez miniszteri határozatok ellen panasszal lehet élni, itt viszont csak olyan kérdések tárgyalhatók, amelyeket az illető törvények taxatívfe felsorolnak.

Véleménye szerint az Országos Erdőgazdasági Tanácsot csak mint tanácsadó szervet lehet a földmívelésügyi miniszter mellé beállítani azzal, hogy a miniszter a törvényben részletesen felsorolandó esetekben a tanácsot feltétlenül meghallgatni köteles.

Meggyőződése az, hogy a miniszter az esetek túlnyomó nagy részében honorálni fogja a Tanács álláspontját.

Mindezek dacára elő fognak azonban fordulni olyan, különösen a birtokos anyagi érdekeit erősen érintő kérdések, amelyekben a fél nem fogja megnyugvással venni a miniszter döntését.

Eredeti álláspontunk fenntartásával szükségesnek tartja ezért olyan intézkedés beiktatását, amely szerint ezekben a kérdésekben a miniszter határozata ellen panasszal lehessen élni a közigazgatási bírósághoz.

Nem kívánná ezt a panaszjogot az összes, a Tanács elé utalt kérdésekre kiterjeszteni, hanem csupán azokra, amelyek a birtokos anyagi érdekét erősen érintik. Ez az intézkedés nem is volna új, mert hiszen az eredeti tervezet is több esetre biztosította a felek részére a panasz jogát.

Tekintettel azonban arra, hogy itt minden esetben speciális erdészeti vonatkozású kérdésekről van szó, amelyek elbírálásához szakértelem szükséges, kívánatosnak látja, hogy a közigazgatási bíróságnak e kérdések felett döntő tanácsaiban szakemberek is foglaljanak helyet, ami a közigazgatási bírósági eljárásban sem újdonság.

Ebben a kérdésben tárgyalásokat folytatott a közigazgatási bíróság elnökével, akitől azt a felvilágosítást kapta, hogy a megoldás ilyen módjának akadálya nincs, előfeltétele azonban az, hogy az eseteket a törvényben taxatív is fel kell sorolni és hogy a tanácsban a közigazgatási bírának kell többségben lenniük.

Be kellene tehát egy külön §-t iktatni a tervezetbe, s abban taxatív felsorolni azokat az eseteket, amelyekben panasznak helye van, és pedig azzal, hogy ezeket a kérdéseket a közigazgatási bíróság olyan tanácsban döntse el, amelynek a 3 közigazgatási bíró kívül két megfelelő gyakorlati szolgálattal rendelkező szakember a tagja.

Nem tartaná célszerűnek, hogy a közgyűlés incidentaliter határozza afelett, mely kérdések utaltassanak ide, hanem javasolja, hogy a két § végleges megszövegezésére a közgyűlés egy bizottságot küldjön ki.

A közgyűlés az elnök javaslatát egyhangúlag magáévá tette és a bizottságba Ivády Béla, báró Inkey Pál, örgróf Pallavicini Alfonz Károly, Fröhlich Brunó, dr. Hammersberg Géza, Papp Béla, Pfeiffer Gyula és Ráduly János egyesületi tagokat, valamint az ügyvezetőt küldte ki.

Ügyvezető előterjesztésére a közgyűlés a büntető rendelkezésekről szóló VIII. címet a törvényelőkészítőbizottság szövegezésében változatlanul elfogadta.

A vegyes és átmeneti rendelkezésekről szóló IX. címnél az ügyvezető bemutatta Fischer Mihály egyesületi tag javaslatát, amely arra irányul, hogy az 1879. évi erdőtörvénynek az üzemterv szerint kezelt erdőket megillető pótkedvezményre vonatkozó rendelkezése az új törvénybe is fölvéssék.

Tekintettel arra, hogy az üzemtervek elkészítése és a használatok korlátozása különösen a szabadrendelkezésű birtokokra jelentékeny terheket ró, a közgyűlés az indítványt egyhangúlag magáévá tette.

Ugyancsak elfogadta a közgyűlés az igazgatóválasztmányunk az az előterjesztését, hogy az Alföld fásítására vonatkozó 1923. évi XIX. t. c. rendelkezéseinek az új törvénybe leendő felvételére irányuló kérelem a törvénytervezetet kísérő előterjesztésből kihagyassék.

Ügyvezető ezután ismertette azt a külön felterjesztést, amelyet az egyesület az új törvénybe fel nem vehető, de az erdőgazdaság érdekeit erősen érintő kérdések tárgyában külön kíván a földművelésügyi miniszter úrhoz felterjeszteni.

Beniczky Elemér egyesületi tag külön is felhívja a közgyűlés figyelmét mai forgalmi-adó rendszerünknek az erdőgazdaságra hátrányos voltára s kéri, hogy a felterjesztésben az egyesület erre külön is mutasson rá.

A közgyűlés a feltejesztést és Beniczky Elemér javaslatát egyhangúlag elfogadta.

Ügyvezető ezután felolvasta jánosii Engel József egyesületi tagnak a háborús kormányrendeletek hatályon kívül helyezésére vonatkozó indítványát, amelyet a benyújtó meg is indokolt.

Jánosii Engel József: Bár az indokok, amelyeket indítványa mellett felhozni kíván, nagyrésztben magában az indítványban is bennfoglaltatnak, utal arra, hogy a háborús viszonyok már megszűntek s így nem látja indokát annak, hogy ezek a rendelkezések továbbra is fenntartassanak.

Felhossa, hogy indítványára az egyesület már két felterjesztéssel fordult ez irányban a földművelésügyi miniszter úrhoz, azonban ezekre még választ nem kapott.

Elnök: Közli, hogy az egyesület ezirányban tényleg már két felterjesztéssel fordult a földművelésügyi miniszter úrhoz s ezekben azt is kérte, hogy e rendeletek megszüntetésével ne várja be az új erdőtörvény életbelépését.

Indítványozza, hogy a közgyűlés az elnökséget bízza meg a kormány határozatának mielőbbi kisürgetésével.

Az indítványozó és a közgyűlés az elnök közlését egyhangúlag tudomásul vette.

Ügyvezető ezután utal arra, hogy a multévi parádi közgyűlés már tárgysorozatába vette az Alföld-fásítási akció hitelszükségletének biztosításánál évről-évre mutakozó visszaesés ellen való tiltakozást.

Mivel a földművelésügyi miniszter úr képviselője a parádi közgyűlésen azt a megnyugtató kijelentést tette, hogy erre a célra utólag, megfelelő összeget sikerült biztosítani, az egyesület a felterjesztéstől elállott.

Újabbban az egyesület, Róth Gyula tagtársunknak a Felsődunántúli Erdészeti Egyesület útján hozzánk jutott indítványából is arról értesült, hogy a hitel összegét az 1930—31. évi állami költségvetésben ismét jelenkékenyen redukálták.

Előterjeszti az igazgatóválasztmány javaslatát, hogy a közgyűlés tiszteletteljes, de erélyeshangú felterjesztéssel forduljon a miniszter úrhoz, kérve, hogy az alföldi és kopár fásítási célokra 3 évvel ezelőtt programmba állított összeget erre a célra az össz-kormánytól kieszközölni szíveskedjék.

Beniczky Elemér utal arra, hogy a kopár területek legnagyobb része a legelőterületekre esik. Mivel pedig a fásítási akció a legeltetés eltiltásával jár, félt, hogy ez az intézkedés különösen a köznép sorában ellenzenvet fog kiváltani. Hívja fel ezért az egyesület beadványában a földművelésügyi miniszter úr figyelmét arra is, hogy a legelők megfelelő pótlásáról gondoskodjék.

Elnök: utal arra, hogy a földművelésügyi minisztérium és különösen a miniszter úr biztos tudomása szerint nemcsak nagyon érdeklődik a legelőkérdések iránt, hanem mindent meg is tesz, hogy a legelők alapos rendbehozatalát előkészítse. Jól tudja, hogy ezek az akciók ma a takarékosság címén akadtak meg, azonban az ilyen elodázhatatlan teendőkhöz való takarékoskodást teljesen elhibázottnak tartja. Igen természetesnek találja azt, hogy azokon a helyeken, ahol a kopárok fásítása másként meg nem oldható, a legeltetést feltétlenül be kell tiltani. A legelőterületek pótlásáról való gondoskodást azonban teljesen a minisztériumra kívánja bízni, annál is inkább, mert a legelő-kérdés fontosságára az egyesület a törvénytervezetel kísérelő felterjesztésében amúgy is rámutatott.

A választmány javaslatának változatlanul leendő elfogadását ajánlja.

A közgyűlés egyhangúlag az elnök javaslata értelmében határoz.

Ügyvezető előterjeszti az igazgatóválasztmány javaslatát Kovács Béla tagtársunknak a közgyűléshez benyújtott indítványára vonatkozólag, amely arra irányul, hogy csonka országunknak az árvízkaróktól leendő mente-

sítése érdekében folyóink idegen kézben lévő forrásvidékein üzött gazdálkodás nemzetközi szakértőbizottság ellenőrzése alá helyeztessék.

A közgyűlés az indítványt megfelelő előkészítés végett az igazgatóválasztmányának adja ki.

Elnök: Tisztelt Közgyűlés! Tárgysorozatunk végére értünk s a jól teljesített kötelesség nyugodt tudatával tekinthetünk vissza arra, amit egyesületünk ezideig végzett.

Félmunkát végeznénk azonban akkor, ha itt megállanánk.

Meg kell győznünk a földművelésügyi miniszter urat álláspontunk helyességéről és szükséges, hogy ezt a helyes megoldást a törvényhozás mindkét háza is magáévá tegye. (Helyeslés.)

Maga az egyesület mindent el fog követni, hogy a közvéleményt az ügynek megnyerje, feltétlenül szükségünk van azonban arra is, hogy az egyes tagok is minden erejüket latbavessék a jó ügy érdekében s a meggyőzés fegyverének teljes kihasználásával iparkodjanak azt minden vonalon eredményre juttatni.

Arra kérem ezért a megjelenteket, hogy ha az egyesület javaslatának egyes részei nem is fednék mindenben nézeteiket, támogassák teljes erejükkel az egyesület állásfoglalását, mert csak egyesülve fejthetjük ki azt az erőt, ami a siker eléréséhez nélkülözhetetlen. (Úgy van!)

Amikor a magam részéről ígéretet teszek, hogy mindent el fogok követni az egyesület álláspontjának érvényesítése érdekében, egyúttal megköszönöm a t. Tagoknak a szép számban való megjelenést, a meleg érdeklődést és a rendkívüli közgyűlést azzal a reménységgel zárom be, hogy mai munkánkkal a magyar erdőgazdaság jobb jövőjének vetjük meg alapját. (Hosszantartó zajos éljenzés és taps. Felkiáltások: Éljen az elnök!)

Egyesületi összejövetelek. Értesítjük tisztelt tagtársainkat, hogy egyesületünk székházában tartani szokott esütörtök délutáni összejöveteleket a közeledő nyári időszakra való figyelemmel további értesítésig beszüntettük.

A m. kir. földművelésügyi miniszter úr leirata az erdők és fásoroknak az energia-törvénnyel kapcsolatos védelme tárgyában.

Pécs Kálmán igazgató, választmányunk tagjának az O. E. E. igazgatóválasztmányához intézett javaslata alapján egyesületünk elnöksége az erdők és fásorok védelmének az új energia-törvény keretében megfelelő módon leendő biztosítása érdekében felterjesztéssel fordult a földművelésügyi és kereskedelemügyi miniszter úrhoz. Egyesületünk felterjesztésére a földművelésügyi miniszter úr 1930. évi 1230. I—1. szám alatt egyesületünk elnökségéhez a következő leiratot intézte:

„Több ízben merült fel panasz abban a tekintetben, hogy az elektromosvezetékek felszerelése és karbantartása alkalmával az útmenti fásorokat a vezetéket felszerelő vállalatok nemesak hogy

kellő védelemben nem részesítik, hanem a szépérzékét és jó ízlést is sértő módon megcsönkítják.

Eltekintve attól, hogy a fasoroknak ok nélkül való tulságos megcsönkítása az ország faellátása tekintetében annyira fontos fejlődését és fenntartását gátolja, előfordult már az is, hogy a károsítás következtében a szépségüknél fogva vagy egyéb ok miatt természeti emlékként is fenntartandó fasorok, mint ilyenek, értéküket veszítették, sőt teljesen tönkrementek.

Nagyméltóságod maga is méltányolta ennek a kérdésnek fontosságát és az 1927. évi 78.298—II. számú körrendeletében már intézkedni is méltóztatott, hogy az állami közutak mentén létesített fasorok megfelelő kíméletben és védelemben részesüljenek.

Miután azonban ez az intézkedés az egyéb utak mentén létesített fasorok védelmére nem vonatkozik és a villamosítás előrehaladásával számolnunk kell azzal is, hogy a vezetékek az összefüggő erdőterületeket is hosszú vonalakon fogják átszelni, ami egyes erdőbirtokok gadálkodási lehetőségét is jelentékenyen befolyásolja és vitás kérdéseket támaszthat a birtokos és az energia-termelő vállalat között, tisztelettel felkérem Nagyméltóságodat, méltóztatassék egyrészt a már említett 1927. évi 78.298—II. számú rendeletének hatályát a nem állami utak mentén létesített fasorokra is kiterjeszteni, másrészt pedig intézkedni, hogy a villamosenergia fejlesztéséről, vezetéséről és szolgáltatásáról szóló törvényjavaslat tervezetével kapcsolatban 40.543—1930. szám alatt Nagyméltóságodhoz intézett átiratomban foglaltak figyelembe vétessenek.

A miniszter rendeletéből: *Pfeiffer* s. k., miniszteri tanácsos.“

